

LES BIG BYRD – *Iran Iraq IKEA*

Släppdatum 2018-10-12 // PNKSLM052 – vinyl/cd/digitalt

Precis som Les Big Byrd självt är bandets andra album sprunget ur frustration.

Jocke Åhlund och Frans Johansson hade både länge varit vitala delar av Stockholms musikscen när de startade Les Big Byrd efter att ha velat jobba tillsammans i flera år men inte tidigare lyckats hitta tid. Och om man tittar på deras musikaliska cv:n är det lätt att förstå varför – Åhlund startade Teddybears tillsammans sin bror Klas 1991 och bildade Caesars Palace där han var den huvudsakliga låtskrivaren samt producerad bandets 7 album. Han bildade även projektet Smile med Björn Yttling från Peter, Björn and John, och parallellt skrev han och producerade även för bland andra Giorgio Moroder och Robyn, Håkan Hellström, Charli XCX m.fl. Johansson å sin sida var med och bildade Fireside där han spelade bas, och han har turnerat med The Soundtrack of Our Lives, Matti Alkberg m.fl.

2011 kände de båda att de ändå hade sidor av sin kreativitet som de inte fick utlopp för i något av de projekten, och de gjorde slag i saken, rekryterade ytterligare två välkända namn, keyboardisten Martin "Konie" Ehrencrona och tidigare Caesars-trummisen Nino Keller och bandet Les Big Byrd var ett faktum. Efter att ha släppt ett par singlar på olika mer eller mindre obskyra labels kom till slut i februari 2014 den atmosfäriska och gitarrdrivna *Back To Bagarmossen*-EP:n via det heta Stockholm/London-baserade PNKSLM Recordings, en tiotumsvinyl som blev något av en indie hit både i Sverige och utomlands. Ungefär samtidigt sprang de på Anton Newcombe från The Brian Jonestown Massacre i en skivbutik i Stockholm och mötet ledde till att bandet åkte till Newcombes studio i Berlin för att jobba tillsammans. Resultatet av de inspelningarna lade grunden till bandets debutalbum *They Worshipped Cats* som släpptes via Newcombes London-baserade label A Recordings och möttes av fantastiska recensioner, såväl hemma i Sverige som i Europa och USA.

Vintern 2015, arton månader efter släppet av *They Worshipped Cats*, efter flera framgångsrika turnéer i både USA och Europa, tillsammans med bl.a. GOAT och The Brian Jonestown Massacre, kände sig Åhlund och redo att börja spela in nytt ett andra album, men efter att ha producerat debuten själv ville han nu ta in en utomstående producent. Eftersom bandet länge varit stora fans av psych-drone-indie-legenderna i Spacemen 3, kom idén upp att fråga deras låtskrivare Pete "Sonic Boom" Kember, som tidigare bland annat arbetat med MGMTs på deras framgångsrika psykopalbum *Congratulations* från 2010. Kember accepterade erbjudandet och flög till Stockholm för att spela in med bandet.

Inspelningarna gick däremot allt annat än smärtfritt, bland annat på grund av att Kember visade sig inte alls komma överens med Newcombe, som även han, på eget initiativ, hade tagit sig till Stockholm för att han ville delta i arbetet med albumet tillsammans med Pete och bandet. Allt detta trassel ledde till att Åhlund såg sig tvungen att själv över mer och mer ta över den producentroll som han velat avlastas, samt även "försöka medla mellan två ganska exentriska herrar i 50-plus-åldern som inte var helt enkla att ha i samma rum överhuvudtaget". Efter den stökiga första rundan i studion kände Joakim och resten av bandet att de var tvungna att lägga albumet åt sidan ett tag. "Jag behövde lite avstånd till det helt enkelt" säger Åhlund. "Det som varit menat att vara något lustfyllt och inspirerande hade istället blivit förknippat med tjafs och dålig energi och jag tappade sugen för hela grejen helt enkelt. Det var först ett bra tag senare jag kunde gå tillbaka närma mig materialet igen och insåg att det fanns ett riktigt bra album någonstans där ändå". Bandet tillbringade stora delar av 2017 med att återskapa låtarna som de själva ville ha dem, spela in mycket av materialet på nytt och i slutändan blev både Kember och Newcombes bidrag väldigt små.

Resultatet av denna turbulenta process blev trots allt *Iran Iraq IKEA*, en skimrande, modig och ambitiös samling låtar där Åhlund, Johanssons och de andra medlemmarnas många influenser samlas och formas till något nytt, som rör sig framåt och uppåt med en känsla av frihet.

Öppningsspåret "Geräusche" har fått sitt namn från det tyska ordet för oljud, men är i själva verket ett luftigt, skimrande krautrocknummer med atmosfärisk stämsång över ett drivande motorik-trumbeat. På "I Fucked Up I Was A Child" möter vackert melankoliska melodier över analogsynth- och mellotron-mattor en självutlämnande personlig text om misslyckande och sorg. "Eon" är ett annat spår med samma klockrena melodikänsla och drivande trummor som nästan närmar sig electropop. "Jag tyckte ibland att vissa låtar nästan lät lite stadiumrock" skrattar Åhlund, angående *Iran Iraq IKEAs* lite renare produktion och energi, och det är inte helt och hållet ett skämt. Produktionen låter definitivt mer ambitiös och påkostad än bandets första album, även om man trots det lyckats behålla känslan av den samspelade enhet de är som liveband.

Albumet spelades in i Åhlands egna studio i Stockholm samt keyboardisten Konies Studio Cobra.

Titeln, påstår Åhlund, kommer från en slips han köpte i Berlin för flera år sen, och hade velat hitta en användning för sen dess – och som nu fann sin plats och ger albumet "en subtilt poetisk känsla av nån slags politisk intrig". Omslaget är målning från sextioalet av en artist från Göteborg som föreställer Frihetsgudinnan utan ögon, där ögonen har flugit iväg som helikoptrar. "Jag tycker det passar bra för att det tillsammans med musiken på albumet kommer skapa konstiga, suggestiva bilder i ens huvud".

Texterna på *Iran Iraq IKEA* är dock mer inriktade på det personliga. "Den handlar om klassiska ämnen som kärlek och misslyckande. Om att bli äldre och känna som att du pissat bort ditt liv. Den handlar om ånger och att önska att man gjort saker på ett annat sätt", säger Åhlund. "Du vet, även om jag skrivit låtar till alla mina tidigare band också så är det här det första bandet som jag varit sångaren i, så det är första gången jag liksom sjunger mina egna texter så att säga. I mina tidigare band har jag skrivit texter åt andra att sjunga, och det är alltid lite konstigt, som att vara buktalare typ. *Iran Iraq IKEA* känns mer personlig och sann, och det är läskigt om man misslyckas, men också sjukt mycket mer tillfredställande när man känner att det funkar".

Det är något som även kan sägas om albumet på en musikalisk nivå – Åhlund har tagit producentrollen igen, och erkänner att han kanske aldrig va redo att ge upp den från början heller. *Iran Iraq IKEA* visar upp en grupp som med flera decennier av kombinerad erfarenhet är fria att återuppfinna sig själva samtidigt som de kan bygga vidare på de sound de alltid älskat. "Jag älskar fortfarande min krautrock, och spacerock och experimentell, improviserad musik" säger Åhlund. "Men jag har också en stark kärlek till psykedelisk sextiotalspop, och älskar reverbränkta gitarrer med mycket tremolo. Allt det där finns på *Iran Iraq IKEA*, men gränserna är lite otydliga – det finns mycket elektroniskt, och man kan inte alltid härleda varifrån ett visst ljud kommer ifrån. Förhoppningsvis skapar det en suggestiv, fri och oförutsägbar inramning till själva låtarna – det är i alla fall det jag var ute efter".

Label: info@pnkslm.com // Management: morgan@moondog.se // Bokning: ola@luger.se

